

Katowice, 1 czerwca 2020 roku

URZĄD GMINY
LASOWICE WIELKIE
SEKRETARIAT

Wpł. 02. 06. 2020

Ilość zał.

Nr 2754 podpis.....

Sz. P. Daniel Gagat
Wójt Gminy Lasowice Wielkie
Urząd Gminy Lasowice Wielkie
46-282 Lasowice Wielkie

Dotyczy: rozstrzygnięcia przetargu nieograniczonego na usługę: „Odbiór i Zagospodarowanie Odpadów Komunalnych od Właścicieli Nieruchomości Zamieszkałych z Terenu Gminy Lasowice Wielkie”, nr sprawy: ZP.271.1.2020

Szanowny Panie Wójtce,

Działając w imieniu REMONDIS Opole Sp. z o.o. z siedzibą w Opolu (dalej: REMONDIS” lub „Spółka”), na podstawie pełnomocnictwa zdeponowanego w mojej kancelarii, w związku z rozstrzygnięciem przez Gminę Lasowice Wielkie (dalej jako: „Gmina” lub „Zamawiający”) przetargu nieograniczonego na usługę: „Odbiór i Zagospodarowanie Odpadów Komunalnych od Właścicieli Nieruchomości Zamieszkałych z Terenu Gminy Lasowice Wielkie”, nr sprawy: ZP.271.1.2020 (dalej jako: „Przetarg”), na podstawie art. 181 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych wskazuję, na następujące okoliczności.

W dniu 15 maja 2020 r. nastąpiło otwarcie ofert w Przetargu i w wyniku zakończenia postępowania, a jako wykonawca został wyłoniony w dniu 1 czerwca 2020 roku Wywóz Nieczystości i Przewóz Ładunków Wiesław Strach (dalej jako: „wyłoniony wykonawca”), co jednak jest wyborem dokonany niezgodnie z przepisami prawa, wobec czego niezbędny jest wniosek o unieważnienie przedmiotowego wyboru i wykluczenie tego wykonawcy z postępowania.

Należy bowiem poddać w wątpliwość posiadanie stosownych uprawnień przez wskazany powyżej podmiot oraz wskazują na brak spełniania wymogów wskazanych w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (dalej jako: „SIWZ”) oraz wymagań stawianych przed przedsiębiorcą planującym realizowanie usługi polegającej na odbiorze i zagospodarowaniu odpadów przez przepisy prawa gospodarki odpadami. W szczególności gdy chodzi o przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, Dz.U. z 2020 r. poz. 797 (dalej jako: „u.o.”), ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, Dz.U. z 2019 r. poz. 2010 (dalej jako: „u.c.p.g.”) oraz ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, Dz.U. z 2020 r. poz. 310 (dalej jako: „Pr.w.”), a także aktów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów powyższych ustaw.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na fakt, że nie zostały spełnione przez wyłonionego wykonawcę wymogi wydanego na podstawie art. 9 ust. 2 u.c.p.g. Rozporządzenia Ministra Środowiska z

dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, Dz. U. z 2013 r. poz. 122 (dalej jako: „**Rozporządzenie z 2013 r.**”), zarówno w zakresie bazy magazynowo – transportowej jak i pojazdów i urządzeń. Obowiązek spełniania tych wymagań wynika również z treści SIWZ, a konkretnie rozdziału V ust. 1 pkt 2 lit. c2).

Nie są bowiem spełnione wymagania co do systemów zapewniających zagospodarowania wód opadowych i ścieków przemysłowych w bazie magazynowo–transportowej, czyli nie są spełnione są warunki wskazane w § 2 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia z 2013 r. Stosownie do jego treści teren bazy magazynowo–transportowej musi być wyposażony w urządzenia lub systemy zapewniające zagospodarowanie wód opadowych i ścieków przemysłowych, pochodzących z terenu bazy **zgodnie z wymaganiami określonymi przepisami Pr.w.** Tymczasem, wyłoniony wykonawca nie posiada pozwolenia wodnoprawnego dla przedmiotowej nieruchomości.

Przedmiotem takiego pozwolenia, winno być zezwolenie na odprowadzanie ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych innych podmiotów, które to pozwolenie jest konieczne (zgodnie ze stanowiskiem Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej) zarówno w przypadku wprowadzania ścieków przemysłowych bezpośrednio do kanalizacji należącej do innego podmiotu, jak również za pośrednictwem wozów asenizacyjnych do stacji zlewnych lub bezpośrednio do oczyszczalni ścieków.

Zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 2) Rozporządzenia z 2013 r., miejsca przeznaczone do parkowania pojazdów muszą być zabezpieczone przed emisją zanieczyszczeń do gruntu. To w konsekwencji powoduje, że całość terenu, który jest przeznaczony na bazę magazynowo-transportową, musi być wyposażona w urządzenia lub systemy zapewniające zagospodarowanie wód opadowych i ścieków przemysłowych, pochodzących z terenu bazy, zgodnie z wymaganiami określonymi w ustawie Prawo wodne.

Celem powyższego jest zapewnienie, aby prawidłowemu zagospodarowaniu podlegały odcieki z odpadów wydostające się z pojazdów przeznaczonych do zbierania odpadów (powstające między innymi w wyniku przedostawania się przez pojazdy opadów atmosferycznych, ale również odcieków z samych odpadów o charakterze płynnym, które znajdują się w odpadach komunalnych), a także wydostające się z pojazdów (choćby w minimalnych ilościach) paliwa, oleje i smary.

Z uwagi na konieczność zapewnienia szczelnego podłoża w miejscu parkowania pojazdów, odcieki te (ścieki i wody opadowe) powinny być gromadzone w urządzeniach kanalizacyjnych bazy i przekazywane bezpośrednio (odpowiednim podłączeniem) lub pośrednio (za pomocą wozów asenizacyjnych) do instalacji kanalizacyjnych innego podmiotu, gwarantującego odpowiednie oczyszczenie tych ścieków i wód opadowych.

Analizując treść Pr.w. należy zwrócić uwagę na definicje w niej zawarte. Przez pojęcie ścieków przemysłowych rozumie się ścieki, niebędące ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, powstałe w związku z prowadzoną przez zakład działalnością handlową, przemysłową, składową, **transportową lub usługową**, a także będące ich mieszaniną ze ściekami innego podmiotu, odprowadzane urządzeniami kanalizacyjnymi tego zakładu. Należy jednak zwrócić uwagę na to, że **wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z**

powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni, w szczególności z miast, portów, lotnisk, terenów przemysłowych, handlowych, usługowych i składowych, baz transportowych oraz dróg i parkingów w tracą swój przymiot wód opadowych i roztopowych i stają się ściekami z uwagi na zawartość substancji szczególnie niebezpiecznych dla środowiska wodnego.

Powyższe oznacza, że wystarczające jest prowadzenie którejkolwiek z powyższych działalności, aby uznać, iż ścieki pochodzące z danego terenu, zgromadzone w urządzeniach kanalizacyjnych danego zakładu (czyli prowadzącego bazę magazynowo-transportową) mają charakter ścieków przemysłowych.

Powyższe potwierdza między innymi Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z 5 marca 2014 roku, sygn. akt I SA/Bk 639/13, w którym stwierdził, iż „Zgodnie z postanowieniami art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (w brzmieniu obowiązującym w 2008 r.), jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pozwolenie wodnoprawne jest wymagane m.in. na szczególne korzystanie z wód. Natomiast w myśl art. 37 pkt 2 ustawy Prawo wodne, szczególnym korzystaniem z wód jest korzystanie wykraczające poza korzystanie powszechne lub zwykłe, w szczególności wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, przez które rozumie się wprowadzane do wód lub do ziemi wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni, w szczególności z miast, portów, lotnisk, terenów przemysłowych, handlowych, usługowych i składowych, baz transportowych oraz dróg i parkingów (art. 9 ust.1 pkt 14) lit c ustawy Prawo wodne).

W informacji o zakresie korzystania ze środowiska złożonej przez Spółkę za II półrocze 2008 r. wynika, że w spornym okresie rozliczeniowym władała powierzchnią 2914m² terenów określonych jako "przemysłowe, składowe lub bazy transportowe". W świetle przywołanych przepisów nie ma wątpliwości, że na wprowadzanie do wód lub do ziemi wód opadowych lub roztopowych pochodzących z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni Spółka powinna posiadać stosowne pozwolenie wodnoprawne, bowiem tego typu korzystanie ze środowiska stanowi szczególny sposób korzystania z wód. (...) Dodatkowo należy zauważyć, że także sama Spółka zakwalifikowała powierzchnię terenów, którymi władała do "przemysłowych, składowych lub baz transportowych". W świetle powyższego, jeżeli organ nie podważał prawidłowości dokonanej kwalifikacji terenów będących we władaniu Spółki nie miał obowiązku przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w tym zakresie. Zebrany materiał pozwalał organom na prawidłowe ustalenie stanu faktycznego sprawy."

W dalszej kolejności należy zwrócić uwagę na to, że nie tylko wprowadzanie ścieków przemysłowych do wód lub do ziemi wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego. Obowiązek ten jest rozszerzony również, zgodnie z art. 34 pkt 3 Pr.w., na wprowadzanie ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych innych podmiotów. Co istotne, wprowadzanie to nie musi odbywać się w sposób bezpośredni (poprzez przyłącze), ale dotyczy to każdego wprowadzania do urządzeń kanalizacyjnych innych podmiotów, w tym także do stacji zlewnych lub do oczyszczalni ścieków za pośrednictwem wozów asenizacyjnych (i tym bardziej dotyczy to sytuacji, w której takie ścieki byłyby wprowadzane bezpośrednio do wód lub do ziemi). Nie ma bowiem znaczenia, czy ścieki te zostaną wprowadzone w miejscu podłączenia zakładu do sieci kanalizacyjnej, czy też w innym, dalej położonym miejscu (w stacji zlewnej), o czym świadczą chociażby cele, jakimi kierować musiał się ustawodawca wydając rozporządzenie w oparciu o art. 45a Pr.w. – miejsce wprowadzenia ścieków

przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych innego podmiotu jest pod tym względem całkowicie irrelevantne, na co wskazuje wyżej już przytoczone stanowisko Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej¹.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych (przykładowo wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 31 marca 1994 roku, sygn. akt SA/Kr 2356/93) obiekty wchodzące w skład oczyszczalni ścieków mieszczą się w pojęciu urządzeń kanalizacyjnych.

Aby pozwolenie wodnoprawne było konieczne do uzyskania w przypadku wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych innych podmiotów, wystarczające jest wystąpienie (w jakiegokolwiek ilości) substancji, o których mowa w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, których wprowadzanie w ściekach przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego. Katalog wymienia natomiast między innymi te substancje, które każdorazowo znajdują się w ściekach, w tym w wodach opadowych stających się ściekami, pochodzących z terenów baz transportowych i parkingów.

Niezależnie od powyższego, właściwy organ gminy (wójt, burmistrz, Prezydent Miasta) jest uprawniony (a w przypadku posiadania odpowiednich informacji wskazujących na niespełnianie określonych przepisów, wręcz zobowiązany) do przeprowadzenia kontroli bazy zgłoszonej dla potrzeb prowadzonego przez ten organ rejestru działalności regulowanej przedsiębiorców odbierających odpady w zakresie spełniania przez tę bazę wymogów Rozporządzenia. W przypadku niespełniania tych wymogów, na podstawie art. 9j ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 9j ust. 1c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, przedsiębiorca wpisany do rejestru działalności regulowanej, podlega wykreśleniu, a nadto orzeka się wobec niego zakaz prowadzenia działalności objętej wpisem do rejestru. Niemniej – co nawet istotniejsze – w przypadku stwierdzenia, że oświadczenie dotyczące spełnienia wymogów przez przedsiębiorcę było nieprawdziwe – a taka sytuacja ma miejsce w niniejszym przypadku – właściwy organ gminy także już tylko z tej przyczyny ma obowiązek wykreślić przedsiębiorcę z rejestru działalności regulowanej, na podstawie art. 9j ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 9j ust. 1c u.c.p.g.

Zgodnie z dyspozycjami wyżej wskazanych przepisów, wydanie decyzji o wykreśleniu podmiotu z rejestru działalności regulowanej wobec pozyskania wiedzy przez organ w tym zakresie ma charakter związany, a nie swobodny i nie pozostawia organowi możliwości wydania orzeczenia o innej treści niż wskazana w dyspozycji.

¹ Zgodnie ze stanowiskiem Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, kwestie związane z obowiązkiem uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych innego podmiotu, w tym także do punktu zlewnego, ścieków przemysłowych zawierających określone w odrębnych przepisach substancje, reguluje art. 122 ust. 1 pkt 10 ustawy Prawo wodne. Rozszerzenie obowiązku posiadania pozwolenia wodnoprawnego także na sytuacje, które nie dotyczą bezpośredniego wprowadzania ścieków do środowiska wodnego zostało podyktowane tym, że omawiane substancje obecne w środowisku wodnym w istotny sposób ograniczają i utrudniają właściwe korzystanie z zasobów wodnych i dlatego ich obieg w środowisku winien podlegać nadzorowi administracyjnemu. W przypadku, gdy ścieki przemysłowe zawierające ww. substancje będą za pośrednictwem przewoźnika wprowadzane na stację zlewną lub oczyszczalnię ścieków, przedmiotowym pozwoleniem powinien legitymować się podmiot wytwarzający tego typu ścieki, stając się tym samym odpowiedzialnym za ich jakość. W ten sposób wytwórca ścieków generujących powstawanie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, staje się zobligowany do prowadzenia działań zapewniających ograniczenie ich powstawania u źródła, poprzez zmianę technologii.

Zgodnie z art. 9b u.c.p.g. działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości jest **działalnością regulowaną** w rozumieniu ustawy Prawo przedsiębiorców. Co za tym idzie, figurowanie wskazanego wykonawcy w RDR dla Lasowice Wielkie, od samego początku jest sprzeczne z treścią u.c.p.g. wobec faktu, że Wywóz Nieczystości i Przewóz Ładunków Wiesław Strach złożył wniosek o wpis do RDR niezgodnie ze stanem faktycznym, naruszając tym samym art. 9j ust. 1 pkt 1 u.c.p.g., wskutek czego występuje obligatoryjna przesłanka wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem przez ten podmiot.

REMONDIS podnosi, że obligatoryjność wydania w/w decyzji nie tylko wynika z brzmienia art. 9j ust. 1 pkt 1 Ustawy, w którym wskazano, że **Wójt wydaje decyzję o zakazie** (a nie *może wydać decyzję o zakazie*), ale również niżej przywołane orzecznictwo sądów administracyjnych. Decyzja wskazana powyżej ma zatem charakter związany (czyli organ nie posiada swobody decyzyjnej), a nadto podlega natychmiastowemu wykonaniu, zgodnie z art. 9j ust. 1b Ustawy. Konsekwencją wydania powyższej decyzji, jest zgodnie z art. 9j ust. 1c Ustawy, wykreślenie przedsiębiorcy z RDR z urzędu.

Dla przykładu należy wskazać, że zgodnie z wyrokiem z dnia 14 lutego 2018 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie w sprawie o sygn. akt: II SA/Kr 5/18 „*Powyższe dają podstawy do ustalenia, że oświadczenie przedsiębiorcy Firma A z siedzibą w miejscowości N. o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, załączone do wniosku z dnia 4 kwietnia 2017 r. o wpis do Rejestru Działalności Regulowanej, prowadzonej przez Wójta Gminy T., a odnoszące się do obowiązku posiadania bazy magazynowo - transportowej usytuowanej w gminie, z której terenu odbiera te odpady lub w odległości nie większej niż 60 km od granicy tej gminy - złożone zostało niezgodnie ze stanem faktycznym. Stanowi to wystarczającą podstawę dla wydania decyzji o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem (art. 71 ust. 1 pkt 1 ustawy), a w konsekwencji wykreślenia z urzędu wpisu przedsiębiorcy w rejestrze działalności regulowanej (art. 71 ust. 1 pkt 3 ustawy). (...) Jak słusznie wskazało Kolegium w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, wystarczającą podstawę dla wydania decyzji o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, a w konsekwencji wykreślenia z urzędu wpisu przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej jest złożenie przez przedsiębiorcę oświadczenie, o którym mowa w art. 65, niezgodnie ze stanem faktycznym.*”

Kolejno, o konsekwencjach wykreślenia z RDR w ujęciu art. 9j Ustawy wypowiedział się w wyroku z dnia 31 maja 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w sprawie o sygn. akt: II SA/Po 194/17, wskazując że „*Należy mieć na uwadze, że w świetle art. 71 ust. 1 SwobDziałGospU, do którego przesłanek odnosi się art. 9j ust. 1 u.c.p.g., działanie organu w sytuacji stwierdzenia rażącego naruszenia warunków wykonywania działalności gospodarczej regulowanej jest dwuetapowe. Wydaje on bowiem dwie decyzje – pierwszą w przedmiocie zakazu wykonywania przez przedsiębiorcę działalności regulowanej i drugą w przedmiocie wykreślenia tego przedsiębiorcy z właściwego rejestru. Decyzje te powinny mieć taką właśnie kolejność, zgodnie bowiem z treścią art. 71 ust. 3 SamGminUd. dopiero po wydaniu decyzji o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, organ z urzędu wykreśla wpis przedsiębiorcy w rejestrze działalności regulowanej.*”

Powyższe konsekwencje, w chwili obecnej unormowane zostały w art. 43 ustawy Prawo Przedsiębiorcy (wcześniej: Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej).

Sprawdzenia wymagałoby również spełnianie przez bazę magazynowo–transportową pozostałych wymogów wynikających z Rozporządzenia z 2013 r., tj. weryfikacji pod kątem tego czy:

- baza jest usytuowana na terenie Gminy lub w odległości nie większej niż 60 km od granicy tej gminy;
- wyłoniony wykonawca posiada tytuły prawne do terenu, na którym zlokalizowana jest baza;
- czy teren bazy magazynowo–transportowej jest zabezpieczony w sposób uniemożliwiający wstęp osobom nieupoważnionym;
- czy miejsca przeznaczone do parkowania pojazdów są zabezpieczone przed emisją zanieczyszczeń do gruntu;
- czy miejsca magazynowania selektywnie zebranych odpadów komunalnych są zabezpieczone przed emisją zanieczyszczeń do gruntu oraz zabezpieczone przed działaniem czynników atmosferycznych;
- czy baza magazynowo–transportowa jest wyposażona w:
 - miejsca przeznaczone do parkowania pojazdów,
 - pomieszczenie socjalne dla pracowników odpowiadające liczbie zatrudnionych osób,
 - miejsca do magazynowania selektywnie zebranych odpadów z grupy odpadów komunalnych,
 - legalizowaną samochodową wagę najazdową - w przypadku gdy na terenie bazy następuje magazynowanie odpadów.
- czy na terenie bazy magazynowo–transportowej znajduje się także punkt bieżącej konserwacji i napraw pojazdów oraz miejsce do mycia i dezynfekcji pojazdów – o ile czynności te nie są wykonywane przez uprawnione podmioty zewnętrzne poza terenem bazy magazynowo–transportowej

Co więcej, nie jest jasne, czy złożony został wniosek o zmianę posiadanego przez wyłonionego wykonawcę pozwolenia na wytwarzanie odpadów, z uwzględnieniem przetwarzania i zbierania odpadów, który to obowiązek wprost wynika z treści art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. z 2018 r. poz. 1592 (dalej jako: „**nowelizacja z 2018 r.**”). Zgodnie z powyższym przepisem, **posiadacz odpadów, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał** zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów, zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów albo **pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów, jest obowiązany, w terminie do dnia 5 marca 2020 r., złożyć wniosek o zmianę posiadanej decyzji.**

Ewentualne niewywiązanie się z tego obowiązku przez wyłonionego wykonawcę oznacza, że stosownie do treści art. 14 ust. 4 nowelizacji z 2018 r., jeżeli posiadacz odpadów nie złoży wniosku spełniającego wymagania, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 2 nowelizacji z 2018 r., w terminie, o którym mowa powyżej, **pozwolenie na wytwarzanie odpadów, w zakresie określenia wymagań dotyczących zbierania lub przetwarzania odpadów wygasło.**

Ponadto, warto zweryfikować, czy wyłoniony wykonawca spełnił inne wymagania nałożone przez nowelizację z 2018 r., tj. w zakresie:

- obowiązku wprowadzenia monitoringu miejsc zbierania, magazynowania i składowania odpadów;
- obowiązku ustanowienia zabezpieczeń finansowych na rzecz organu udzielającego zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów;
- obowiązku uzyskania pozytywnej opinii Komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w odniesieniu do miejsc magazynowania lub przetwarzania odpadów;

Na marginesie należy wskazać, że REMONDIS zwracała również uwagę w piśmie z dnia 18 maja 2020 r., skierowanym do tutejszego organu, że zastosowana przez wyłonionego wykonawcę cena jest rażąco niska. Zastosowanie takiej ceny może wynikać z chęci nieuczciwego wyeliminowania konkurencji w postępowaniu przetargowym, albo braku posiadania dostatecznej wiedzy i doświadczenia w zakresie gospodarowania odpadami. Obie te okoliczności, w opinii Spółki, dyskwalifikują Wywóz Nieczystości i Przewóz Ładunków Wiesław Strach jako wykonawcę.

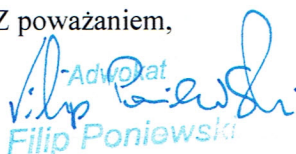
Dodatkowo, skoro wyżej wskazany podmiot nie spełnia warunków do wykonywania działalności regulowanej, to **nie może skutecznie składać ofert w postępowaniach przetargowych, w tym przez tutejszą Gminę** na odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Powyższe wyklucza także możliwość zawarcia umowy w sprawie przedmiotowego zamówienia publicznego. Zawarcie ww. umowy, pomimo pełnej świadomości po stronie zamawiającego, że wykonawca nie spełnia wymogów ustawowych stanowił będzie o zgodzie podmiotu dysponującego i dystrybuującego środki publiczne na ich wydatkowanie niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

W związku z powyżej wskazanymi kwestiami, wnoszę o zweryfikowanie przedstawianych przez wyłonionego wykonawcę dokumentów pod kątem zgodności posiadanych przez niego uprawnień z wymaganiami wskazanymi w SIWZ oraz tymi wynikającymi z przepisów prawa. Wnoszę również o przeprowadzenie kontroli posiadanej przez Wywóz Nieczystości i Przewóz Ładunków Wiesław Strach bazy magazynowo-transportowej.

Powyższe działania przyczynią się do pełnej realizacji obowiązków nałożonych na Gminę przez przepisy u.c.p.g., a także zapewnią bezpieczeństwo mieszkańców pod kątem gospodarki odpadami na terenie Gminy oraz wpłyną na ochronę środowiska.

Niemniej, w świetle powyższego stanu dotyczącego braku pozwolenia wodnoprawnego, organ prowadzący rejestr działalności regulowanej **powinien z urzędu wykreślić** Wywóz Nieczystości i Przewóz Ładunków Wiesław Strach, **z rejestru** oraz **unieważnić czynność wyboru najkorzystniejszej oferty**. Wskazać jednocześnie należy, że w konsekwencji, zastosowanie w tym przypadku znajdzie art. 43 Prawa Przedsiębiorcy (wcześniej art. 71 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej), a zatem organ prowadzący rejestr powinien jednocześnie orzec **o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem** (ust. 1) **i nadać jej rygor natychmiastowej wykonalności** (ust. 2), co potwierdza między innymi wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 8 czerwca 2017 roku (sygn. akt III SA/Gd 325/17).

Z poważaniem,

Adwokat
Filip Poniewski